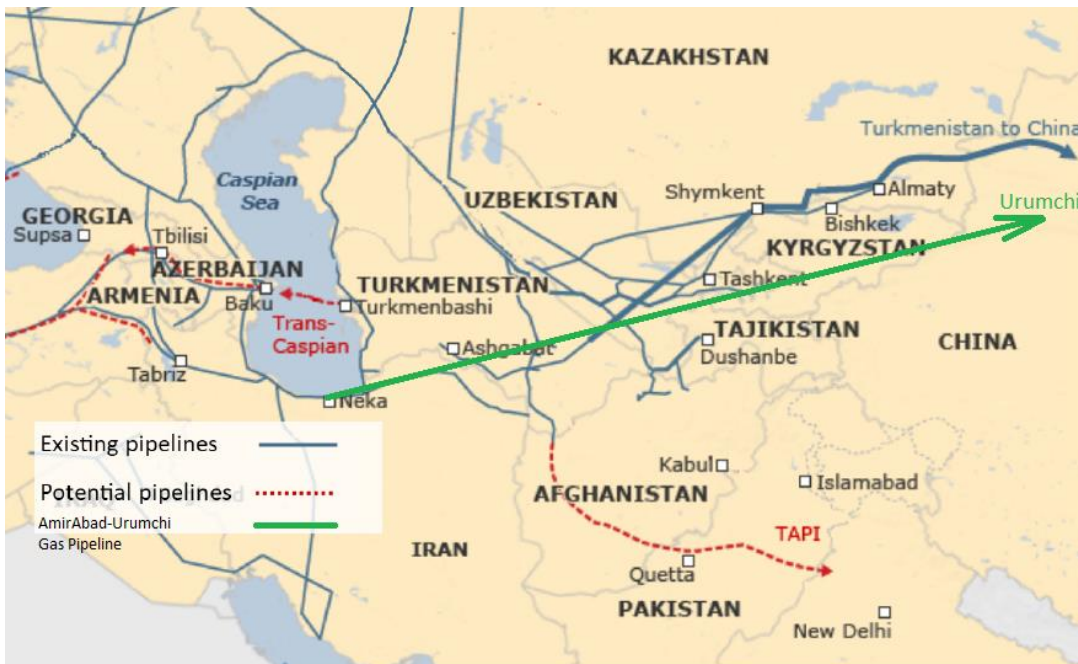

پویایی های بازار

۱- قیمت نفت برنت دریای شمال در روز جمعه ۲۱ شهریور ۱۳۹۹ هر بشکه به ۳۹,۸۳ دلار تنزل پیدا کرد. قیمت نفت وست تگزاس اینترمدییت حدود ۳۷,۹ دلار هر بشکه بود. یعنی با این وضعیت، انتظار این که قیمت نفت همچنان در کانال بین ۴۰ تا ۵۰ دلار باقی بماند از دست رفت. انبارهای نفتی در آمریکا مجدداً از نفت خام پر شدند. بنابر گزارش اداره اطلاعات انرژی آمریکا تنها در هفته گذشته ۲ میلیون بشکه نفت استحصال روانه انبارها شد. ذخیره کردن مجدد نفت در کشتی ها آغاز شده و این مسئله باعث پایین آمدن مجدد قیمت نفت تگزاس شد. گرچه چین در چارچوب برنامه ۵ ساله آتی خود اعلام کرد که انبارهای کالاهای اولیه مانند نفت و شمش فولاد را بیشتر خواهد کرد، اما قیمت نفت به پایین لغزید. هند برای اولین بار در ۴۰ سال اخیر تقاضای نفت خام آن نسبت به سال قبل کمتر شد. بیماری کوید ۱۹ در هند و اروپا مجدداً تلفات بیشتری را بر جا گذاشته و امیدواری به بیشتر شدن تقاضا رنگ باخت. در روز پنج شنبه ۲۷ شهریور اجلاس کمیته وزارتی ناظر بر عملکرد اوپک پلاس تشکیل خواهد شد. امید می رود در مورد کاهش بیشتر تولید اوپک تصمیماتی گرفته شود.

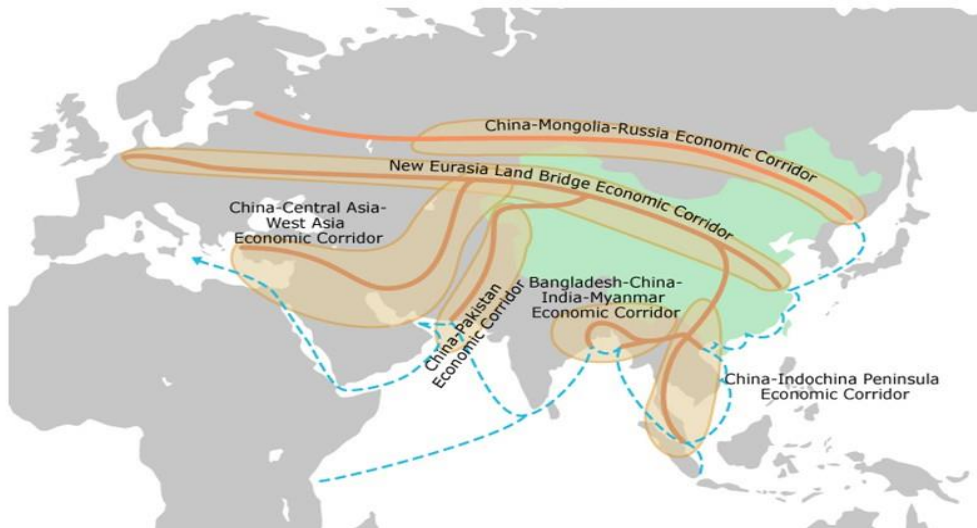
تفسیر هفته

۲- در ۱۷ شهریور کنفرانس پیامدهای سیاسی توافق همکاری ۲۵ ساله ایران و چین توسط انجمن دوستی ایران و چین و چند موسسه چینی برگزار شد. در این کنفرانس من ارائه ای در زمینه مسائل انرژی مابین ایران و چین داشتم. تقاضا برای گاز چین در سالهای آینده از افزایش قابل توجهی برخوردار خواهد شد. بنابر یک گزارش تقاضا برای چین در ۲۰۲۰، ۳۰۰ میلیارد متر مکعب بوده و این در ۲۰۴۰ به ۶۰۰ میلیارد متر مکعب خواهد رسید. عمده تولید کنندگان گاز طبیعی در جهان عبارتند از روسیه، استرالیا، ترکمنستان، آمریکا، قطر و ایران. بجز روسیه، ترکمنستان، و ایران بقیه کشورها باید گاز مورد نیاز چین را از روش ال ان جی به چین برسانند. تا کنون دو خط لوله از روسیه به چین کشیده شده است. ترکمنستان نیز از طریق یک خط لوله چهار شعبه، گاز خود را از طریق آسیای مرکزی به چین می رساند. در این میان ایران با داشتن ذخائر گازی معتنا، می تواند با تشویق چین به سرمایه گذاری بر روی یک خط لوله گاز مابین شمال ایران و غرب چین، صادرات گاز خود به چین را شروع نماید. مزیت چنین کاری برای ایران، دور بودن این خط لوله از تحریم های آمریکا و برای چین، دور زدن نقطه بحرانی تنگه مالاکا در اقیانوس هند می باشد.

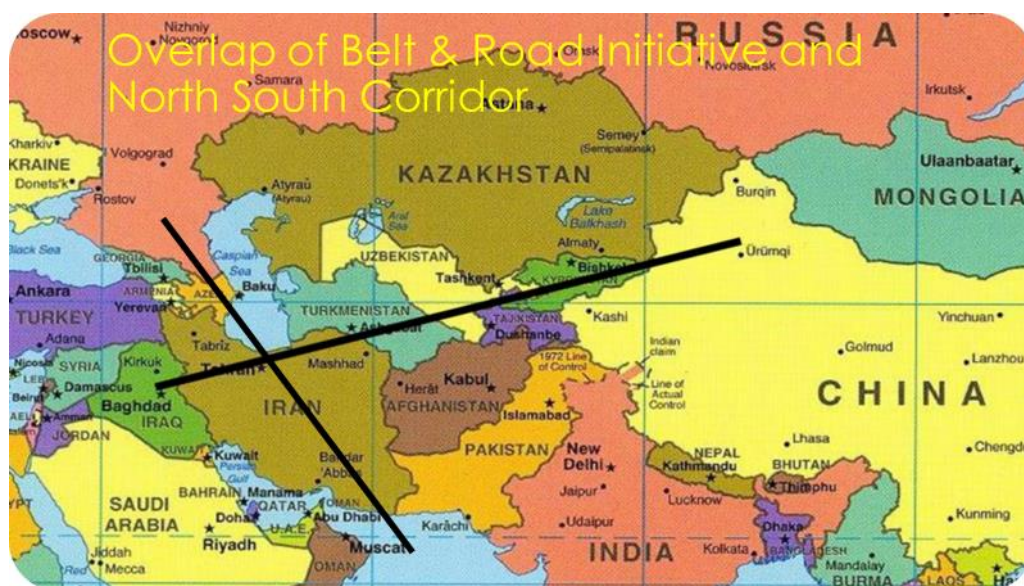

چین با مجموعه پروژه های زیر پرچم ابتکار کمربند و جاده در پی استفاده از موقعیت ژئوپلتیک و عرضه کالا و خدمات در سطحی جهانی است. مجموع پروژه های چین در این ابتکار به ۱۰۰۰ میلیارد دلار می رسد. شش کریدور اصلی این مجموعه بزرگ چینی در تصویر زیر نشان داده شده است.

The Belt and Road Initiative: Six Economic Corridors Spanning Asia, Europe and Africa

از سوی دیگر ایران در کریدور شمال-جنوب قرار دارد. کریدوری که می تواند هزینه های حمل و نقل از جنوب شرق آسیا تا اروپای شمالی را به یک سوم کاهش دهد. ایران کشوریست که در محل تقاطع کریدور شمال-جنوب و ابتکار کمربند و جاده قرار دارد. از این مزیت باید استفاده کرد.

۳- پیش بینی ها نشان دهنده آن است که گاز طبیعی مایع شده (ال ان جی)، با رشد تقاضا روبرو خواهد بود. افزایش جمعیت و تقاضا برای انرژی بیشتر در سطح جهانی، نیاز به ال ان جی را افزایش داده است. زیرا این حامل انرژی گرچه در میان حامل های انرژی های فسیلی دسته بندی می شود، اما به دلیل کمتر بودن تولید دی اکسید کربن بر اثر سوختن گاز، و همچنین سهولت حمل و نقل آن در مقایسه با خط لوله گاز از اقبال بیشتری برخوردار شده است. تجارت ال ان جی در ۲۰۲۰، ۳ درصد نسبت به سال قبل تاکنون کاهش نشان می دهد، اما پیش بینی می شود که در سال های بعد تقاضا برای این کالا بالاتر رفته تا بطور متوسط مابین ۲۰۱۹ تا ۲۰۴۰ رشد سالانه ای در اندازه ۳,۴ درصد داشته باشد. دو سوم از رشد آینده تقاضا برای این کالا در کشورهای آسیایی بخصوص چین، هند، پاکستان و بنگلادش اتفاق خواهد افتاد.

۴- دو نفتکش ایرانی در مسیر ونزوئلا هر کدام ۳۰۰ هزار تن سوخت بنزین را حمل می کنند. این دو نفتکش ترجیح دادند که بجای عبور از تنگه باب المندب، دریای سرخ، دریای مدیترانه، تنگه جبل الطارق به سمت اقیانوس اطلس، از مسیر دماغه امید نیک به اقیانوس اطلس برسند. دو کشتی با اندازه متوسط به نام های

فورست و فورچون با پرچم ایران حرکت می کنند. در ماه های مه و ژوئن پنج کشتی دیگر سوخت را از ایران به ونزوئلا رساندند.

۵- اقتصاد عراق بنابر نظر بانک جهانی در ۲۰۲۰ به اندازه ۹,۷ درصد کوچکتر خواهد شد. دو علت عمده بر اقتصاد عراق تاثیرگذار است. ابتدا مسئله بیماری کووید-۱۹ و دوم قیمت های پایین نفت خام. به همین دلیل هم این کشور از تعهدات دستجمعی اوپک برای کمتر کردن تولید در چارچوب اوپک پلاس چندان پیروی نمی کند. در ماه مه و ژوئن عراق توافق کرد که یک میلیون بشکه از تولید نفت خود روزانه کم نماید. از ماه ژوئیه تا آخر سال این رقم به مقدار ۸۴۹ هزار بشکه در روز تکلیف شد. عراق در حال مذاکره با دبیرخانه اوپک است تا خود را از تعهد کاهش تولید معاف کند. از سوی دیگر نارضایتی در میان اقشار عراقی و بخصوص نسل جوان بصورت تظاهرات خیابانی، اعتراضات خشونت آمیز و مهاجرت خود را نشان می دهد.